

Bruselj, 2. julij 2019
(OR. en)

10173/19

ECOFIN 628
UEM 231
SOC 480
EMPL 369
COMPET 509
ENV 600
EDUC 315
RECH 348
ENER 352
JAI 710
FSTR 131
REGIO 167

DOPIS

Pošiljatelj:	generalni sekretariat Sveta
Prejemnik:	Odbor stalnih predstavnikov/Svet
Št. dok. Kom.:	9945/19 - COM(2019) 520 final
Zadeva:	Priporočilo za PRIPOROČILO SVETA o nacionalnem reformnem programu Avstrije za leto 2019 in mnenje Sveta o programu stabilnosti Avstrije za leto 2019

V prilogi vam pošiljamo navedeni osnutek priporočila Sveta, ki so ga pregledali in potrdili različni odbori Sveta, temelji pa na predlogu Komisije COM(2019) 520 final.

PRIPOROČILO SVETA

v zvezi z nacionalnim reformnim programom Avstrije za leto 2019 in mnenje Sveta o programu stabilnosti Avstrije za leto 2019

SVET EVROPSKE UNIJE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 121(2) in člena 148(4) Pogodbe,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1466/97 z dne 7. julija 1997 o okrečitvi nadzora nad proračunskim stanjem ter o nadzoru in usklajevanju gospodarskih politik¹ in zlasti člena 5(2) Uredbe,

ob upoštevanju priporočila Evropske komisije,

ob upoštevanju resolucij Evropskega parlamenta,

ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta,

ob upoštevanju mnenja Odbora za zaposlovanje,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-finančnega odbora,

ob upoštevanju mnenja Odbora za socialno zaščito,

ob upoštevanju mnenja Odbora za ekonomsko politiko,

---

¹ UL L 209, 2.8.1997, str. 1.

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Komisija je 21. novembra 2018 sprejela letni pregled rasti, ki zaznamuje začetek evropskega semestra za usklajevanje ekonomskih politik za leto 2019. Pri tem je ustrezno upoštevala evropski steber socialnih pravic, ki so ga 17. novembra 2017 razglasili Evropski parlament, Svet in Komisija. Evropski svet je na zasedanju 21. marca 2019 potrdil prednostne naloge iz letnega pregleda rasti. Komisija je 21. novembra 2018 na podlagi Uredbe (EU) št. 1176/2011 Evropskega parlamenta in Sveta² sprejela tudi poročilo o mehanizmu opozarjanja, v katerem Avstrije ni opredelila kot ene od držav članic, za katere bo opravljen poglobljen pregled. Komisija je istega dne sprejela tudi Priporočilo za priporočilo Sveta o ekonomski politiki euroobmočja, ki ga je Evropski svet potrdil 21. marca 2019. Svet je Priporočilo o ekonomski politiki euroobmočja³ (v nadaljnjem besedilu: priporočilo za euroobmočje iz leta 2019), ki določa pet priporočil za euroobmočje (v nadaljnjem besedilu: priporočila za euroobmočje), sprejel 9. aprila 2019.
- (2) Avstrija bi morala kot država članica, katere valuta je euro, zaradi tesne medsebojne povezanosti gospodarstev v ekonomski in monetarni uniji zagotoviti, da v celoti in pravočasno izvede priporočilo za euroobmočje iz leta 2019, ki je izraženo v priporočilih 1 do 3 spodaj. Osredotočenje ekonomske politike v zvezi z naložbami na določena področja bo zlasti prispevalo k izvajanju drugega priporočila za euroobmočje glede podpiranja naložb, medtem ko priporočilo za preusmeritev davčne obremenitve z dela obravnava tretje priporočilo za euroobmočje glede delovanja trga dela.
- (3) Poročilo o državi za Avstrijo za leto 2019 je bilo objavljeno 27. februarja 2019. V njem so bili ocenjeni napredek Avstrije pri izvajanju priporočil za posamezne države, ki jih je Svet sprejel 13. julija 2018⁴, nadaljnje ukrepanje po priporočilih, sprejetih v prejšnjih letih, in napredek pri doseganju njenih nacionalnih ciljev iz strategije Evropa 2020.

---

² Uredba (EU) št. 1176/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 o preprečevanju in odpravljanju makroekonomskih neravnotežij (UL L 306, 23.11.2011, str. 25).

³ UL C 136, 12.4.2019, str. 1.

⁴ UL C 320, 10.9.2018, str. 84.

- (4) Avstrija je 24. aprila 2019 predložila nacionalni reformni program za leto 2019 in program stabilnosti za leto 2019. Programa sta bila ocenjena istočasno, da bi se upoštevala njuna medsebojna povezanost.
- (5) Ustrezna priporočila za posamezne države so bila obravnavana pri načrtovanju programov evropskih strukturnih in investicijskih skladov (v nadaljnjem besedilu: skladi ESI) za obdobje 2014–2020. Kot je določeno v členu 23 Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁵, lahko Komisija od države članice zahteva, da pregleda svoj partnerski sporazum in ustrezne programe ter predlaga njihove spremembe, kadar je to potrebno za podporo izvajanju ustreznih priporočil Sveta. Komisija je zagotovila dodatne podrobnosti o tem, kako bo uporabila to določbo, v smernicah o uporabi ukrepov za povezovanje uspešnosti skladov ESI z dobrim gospodarskim upravljanjem.

---

⁵ Uredba (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (UL L 347, 20.12.2013, str. 320).

- (6) Za Avstrijo trenutno veljata preventivni del Pakta za stabilnost in rast ter pravilo glede dolga. Vlada v programu stabilnosti za leto 2019 pričakuje, da se bo nominalni saldo izboljšal s presežka v višini 0,1 % bruto domačega proizvoda (BDP) leta 2018 na 0,3 % BDP leta 2019, do leta 2023 pa naj bi se postopoma zmanjšal na uravnotežen proračunski položaj. Na podlagi preračunanega strukturnega salda⁶ naj bi bil v celotnem programskem obdobju srednjeročni proračunski cilj, tj. strukturni primanjkljaj v višini 0,5 % BDP, še naprej presežen. V skladu s programom stabilnosti naj bi se dolg sektorja država kot odstotek BDP postopoma zmanjšal s 73,8 % BDP leta 2018 na 59,8 % leta 2023. Makroekonomski scenarij, na katerem temeljijo te proračunske projekcije, je optimističen. Tveganja, na katerih temelji srednjeročno proračunsko načrtovanje, se zdijo zmerna ter se v glavnem nanašajo na napovedano uvedbo prihrankov stroškov v javni upravi, ki naj bi se uporabili za financiranje načrtovane reforme dohodnine in davka od dohodkov pravnih oseb.
- (7) Svet je 13. julija 2018 Avstriji priporočil, naj ob upoštevanju odstopanja, povezanega z izrednimi dogodki, za katere je odobren začasni odklon, leta 2019 doseže srednjeročni proračunski cilj. To je skladno z najvišjo nominalno stopnjo rasti neto primarnih javnofinančnih odhodkov⁷ v višini 2,9 %, kar ustreza izboljšanju strukturnega salda za 0,3 % BDP. Glede na pomladansko napoved Komisije iz leta 2019 naj bi se strukturni saldo izboljšal z -0,1 % BDP leta 2019 na 0,0 % BDP leta 2020, kar je nad srednjeročnim proračunskim ciljem. Avstrija naj bi v skladu z napovedmi v letih 2019 in 2020 izpolnjevala pravilo glede dolga. Svet na splošno meni, da bo Avstrija v letih 2019 in 2020 izpolnjevala določbe Pakta za stabilnost in rast.

---

⁶ Ciklično prilagojeni saldo brez enkratnih in drugih začasnih ukrepov, ki ga je Komisija preračunala z uporabo skupno dogovorjene metodologije.

⁷ Neto primarne javnofinančne odhodke sestavljajo vsi javnofinančni odhodki brez odhodkov za obresti, odhodkov za programe Unije, v celoti izravnanih s prihodki iz skladov Unije, in nediskrecijskih sprememb pri odhodkih za denarna nadomestila za brezposelnost. Nacionalno financirane bruto investicije v osnovna sredstva so porazdeljene na obdobje štirih let. Diskrecijski ukrepi na strani prihodkov ali zakonsko določena povečanja prihodkov so vračunani. Enkratni ukrepi na strani prihodkov in na strani odhodkov so pobotani.

- (8) Avstrija se sooča s srednje visokimi tveganji za dolgoročno vzdržnost javnih financ. Ta tveganja so povezana s predvidenim zvišanjem javnofinančnih odhodkov za zdravstvo, dolgotrajno oskrbo in pokojnine. Pokritost z zdravstvenimi storitvami v Avstriji je na splošno visoka, vendar naj bi se javnofinančni odhodki za zdravstvo do leta 2070 zvišali za 1,3 odstotne točke na 8,3 % BDP, medtem ko naj bi se povprečje Unije zvišalo za 0,9 odstotne točke. Javnofinančni odhodki za dolgotrajno oskrbo naj bi se do istega leta podvojili, in sicer z 1,9 % na 3,8 % BDP. Z uvedbo zgornjih mej za odhodke z zakonom o finančni izravnavi iz leta 2017 in reformo primarnega zdravstva, namenjeno zmanjšanju čezmerne odvisnosti od bolnišničnega sektorja, se je začelo obravnavati vprašanje vzdržnosti. Nedavno sprejeti zakon o organizaciji socialne varnosti lahko pomeni prihranke pri upravljanju in upravnih stroških, vendar bo povzročil začetne stroške. Učinkovitejša javna naročila (npr. razpisi na ravni Unije, uporaba meril za oddajo pogodb, ki ne temeljijo na ceni, in medregionalno združevanje razpisov) in širša uporaba rešitev e-zdravstva bi prispevali k povečanju kakovosti in stroškovne učinkovitosti. Na področju dolgotrajne oskrbe naj bi se odhodki zaradi nedavnih ukrepov politik, kot je odločitev o odpravi obveznosti pacientov, da dolgotrajno bolnišnično oskrbo financirajo z lastnimi zasebnimi sredstvi, povečali namesto omejili.
- (9) Odhodki za pokojnine naj bi bili najvišji leta 2036, in sicer naj bi bili za 1,2 odstotne točke BDP nad referenčno točko iz leta 2016. Pretekle reforme so uspešno spodbudile poznejše upokojevanje (med letoma 2014 in 2017 se je dejanska starost ob umiku s trga dela po ocenah zvišala za 1,5 leta za moške in za 1 leto za ženske). Vendar je odprava vrzeli med zakonsko določeno in dejansko upokojitveno starostjo še vedno izziv, pri čemer bi bilo treba spodbujati daljšo delovno dobo. Poleg tega bi prilagoditev minimalne starosti za zgodnjo in zakonsko določeno upokojitev pomagala izboljšati dolgoročno vzdržnost glede na starajočo se družbo. Z vzpostavitvijo samodejne povezave med zakonsko določeno upokojitveno starostjo in podaljšanjem pričakovane življenjske dobe v prihodnosti bi se lahko zmanjšali javni izdatki za pokojnine. Takšno zmanjšanje se ocenjuje na 2,4 odstotne točke BDP med letoma 2016 in 2070, s čimer bi se izravnalo zvišanje, ki bi bilo posledica nespremenjene politike.

(10) Avstrijski fiskalni federalizem povzroča znatno neskladnost med obveznostmi glede odhodkov in povečanja prihodkov na podnacionalni ravni. Podnacionalna proračunska sredstva ne temeljijo na davčni avtonomiji, temveč na zapletenem sistemu delitve davkov in medvladnih transferjev. To ovira fiskalno preglednost in politično odgovornost ter ne zagotavlja dovolj spodbud za učinkovite javnofinančne odhodke. Z zakonom o medvladnih fiskalnih odnosih iz leta 2017 je bila uvedena vrsta sprememb za racionalizacijo fiskalnih odnosov med različnimi ravnmi države. Spremembe vključujejo poenostavitev razdelitve skupnih davkov, dodelitev lastnega vira prihodkov za zvezne dežele in dogovor o nadaljnjih reformah za preglednejše dodeljevanje zakonodajnih in izvršilnih pristojnosti med različnimi ravnmi države. Kar zadeva slednje, je t. i. Kompetenzbereinigungspaket prvi korak k razmejevanju pristojnosti, saj deli skupna področja politike (izključno) na zvezno ali deželno raven in zmanjšuje vzajemno pravico do soglasja. Vendar zakon vpliva le na omejeno število področij politike.

(11) Za avstrijsko davčno strukturo je značilna visoka davčna obremenitev dela (davki na izplačane plače in prispevki za socialno varnost). Obremenitev se bo sčasoma še zvišala, če se davčni razredi ne bodo usklajevali glede na inflacijo. Delež davkov na delo v skupnih davčnih prihodkih je bil leta 2017 pri 55,3 % eden od najvišjih v Uniji (povprečje: 49,7 %). Nedavne reforme, kot so znižanja prispevkov za socialno varnost za osebe z nizkimi dohodki in delodajalce ter davčne olajšave za zaposlene starše, ki jih zagotavlja nova shema Family Bonus Plus, so prispevale k zmanjšanju davčnega primeža stroškov dela. Vendar obstajajo možnosti za prenos davčne mešanice na vire, ki podpirajo bolj vključujočo in trajnostno rast. Razmeroma rasti prijazni in progresivni so zlasti periodični davki na nepremičnine, saj je verjetno, da imajo osebe z višjimi dohodki več stanovanjskega premoženja. Vendar so zaradi večinoma zastarele davčne osnove prihodki od periodičnih davkov na nepremičnine v Avstriji še vedno nizki in precej pod povprečjem Unije. Prevrednotenje davčne osnove bi pomagalo ustvariti več prihodkov in obravnavalo vprašanja pravičnosti, ki se pojavljajo, kadar so vrednosti zemljišč/nepremičnin ločene od tržnih cen. Učinkoviti in dobro zasnovani davki, povezani s premoženjem, bi prav tako lahko prispevali k pravičnejšemu davčnemu sistemu, zlasti glede na izrazito premoženjsko neenakost v Avstriji ter ob odsotnosti davka na dediščino in darila. Poleg tega okoljski davki prispevajo k internalizaciji negativnih zunanjih učinkov rabe virov in dejavnosti, ki onesnažujejo okolje, na področju zdravja in podnebja. V tem okviru bi bilo treba ponovno preučiti trenutno ugodno davčno obravnavo takih dejavnosti.

(12) Trg dela se izboljšuje, vendar neizkoriščeni potencial človeškega kapitala ovira produktivnost in dolgoročno rast, spremembe pa so še posebej potrebne v zvezi z ženskami, nizko usposobljenimi delavci, starejšimi delavci in osebami z migrantskim ozadjem. Kljub na splošno visoki stopnji zaposlenosti žensk (71,7 % v Avstriji v primerjavi s 67,4 % v Uniji leta 2018) število žensk, zaposlenih za polni delovni čas, ostaja razmeroma nizko. Zaposlenost žensk za krajši delovni čas je precej nad povprečjem Unije (47,6 % v Avstriji v primerjavi z 30,8 % v EU leta 2018) ter je večinoma povezana z nezadostnimi zmogljivostmi za varstvo otrok ter visokim deležem žensk, ki opravljajo neplačane naloge oskrbe. Sedanja zasnova zagotavljanja storitev varstva otrok in dopusta iz družinskih razlogov ne prispeva dovolj k enakim možnostim za moške in ženske na trgu dela. Nadaljnje naložbe v cenovno dostopne storitve celodnevne varstva otrok in celodnevne šole bi prispevale k povečanju števila žensk, zaposlenih za polni delovni čas, boljšemu izkoriščanju potenciala žensk na trgu dela ter izboljšanju produktivnosti in dolgoročne vključujoče rasti. Z zaposlenostjo žensk za krajši delovni čas je mogoče pojasniti tudi znaten delež neprilagojene razlike v plačah med spoloma, ki je še vedno vidno nad povprečjem Unije (19,9 % v Avstriji v primerjavi s 16,0 % v Uniji leta 2017). Drugi pomembni dejavniki, ki vplivajo na to razliko, so prevelika zastopanost žensk v slabo plačanih sektorjih, segregacija, povezana z izbiro izobrazbe, premajhna zastopanost žensk na vodstvenih in nadzornih položajih ter prekinitve poklicne poti. Na splošno je velika razlika med spoloma v pokojninah (40,5 % v Avstriji v primerjavi s 35,2 % v Uniji leta 2017) v veliki meri posledica teh s spolom povezanih razlik v dohodkih, ki so nastale med delovnim življenjem. Poleg tega marginalno zaposlene osebe, med katerimi so večinoma ženske, niso zajete v sistem nadomestil za brezposelnost. Visoka stopnja brezposelnosti med nizko usposobljenimi osebami kaže na to, da je potencial trga dela premalo izkoriščen. Več kot 44 % vseh brezposelnih je dokončalo le osnovno šolanje (šola nižjega sekundarnega izobraževanja oziroma t. i. Pflichtschule). Aktivne politike zaposlovanja, ki spodbujajo ljudi k delu in iskanju zaposlitve, vključno z vseživljenjskim učenjem, so še vedno ključne za uresničitev potenciala delavcev z migrantskim ozadjem in nizko usposobljenih odraslih. Udeležba socialnih partnerjev v postopku odločanja v zvezi s temi politikami se izpodbija, čeprav je tradicionalno visoka.

(13) Pomanjkanje usposobljene delovne sile kaže na potrebo po večjih naložbah v splošno izobraževanje in usposabljanje. Učni rezultati prikrajšanih učencev se niso izboljšali. Še vedno obstajajo velike razlike v uspešnosti med učenci z migrantskim ozadjem in učenci brez njega. Nacionalni preizkus znanja, ki je bil izveden leta 2016, je pokazal, da raven osnovnih znanj in spretnosti predstavlja izziv, saj približno ena četrtnina učencev osmega razreda ne izpolnjuje ali le delno izpolnjuje izobraževalne standarde v nemškem jeziku. Rezultati učencev s šibkim socialnoekonomskim in/ali migrantskim ozadjem so se pri nacionalnem preizkusu znanja le malo izboljšali. Poleg tega so bile v okviru nedavnega mednarodnega preizkusa znanja potrjene čedalje večje razlike v bralni pismenosti pri učencih s šibkejšim socialnoekonomskim ali migrantskim ozadjem. V okviru Programa mednarodne primerjave dosežkov učencev učenci, rojeni v Avstriji, dosegajo boljše rezultate kot prva generacija migrantov, pri čemer je ta razlika enakovredna skoraj trem letom šolanja. Nedavne reforme na področju izobraževanja delno ogrožajo prejšnja reformna prizadevanja ter niso v skladu z dobrimi praksami Unije in OECD. V tem okviru se je širitev celodnevnega šolanja upočasnila, okrepljeno pa je bilo spremljanje in razvrščanje pri splošnem šolanju. Potrebne so naložbe za obravnavanje neenakih rezultatov izobraževanja zaradi socialnoekonomskega ali migrantskega ozadja. Medtem ko je Avstrija nad povprečjem Unije, kar zadeva digitalne spretnosti in znanja državljanov, zaostaja za najuspešnejšimi državami. V gospodarstvu čedalje bolj primanjkuje kvalificiranih delavcev na področju informacijske tehnologije, saj trenutno število diplomantov na področju računalništva ne more zadostiti vedno večjemu povpraševanju.

- (14) Avstrija veliko vlaga v raziskave in razvoj ter ima ambiciozne nacionalne cilje. Vendar rezultati na področju znanosti in inovacij niso na ravni vodilnih inovatorov v Uniji⁸. Okrepljene naložbe v raziskave in razvoj ne prispevajo v celoti k rezultatom na področju inovacij in rasti produktivnosti. Avstrija dosega slabe rezultate zlasti v zvezi z zaposlovanjem v hitro rastočih inovativnih podjetjih. Naložbe v raziskave in razvoj bi bile učinkovitejše, če bi bile v celoti prenesene v vrhunsko znanost in prelomne inovacije. V ta namen bi bilo treba zagotoviti večje število in boljše kakovost povezav med znanostjo in podjetji ter spodbujati sodelovanje pri prednostnih nalogah pametne specializacije med različnimi regijami in z drugimi državami. Poleg tega bi nadaljnje naložbe lahko znatno prispevale k večji produktivnosti in rezultatom na področju inovacij, vključno z ekoinovacijami, inovacijsko zmogljivostjo malih in srednjih podjetij (MSP) ter dopolnilnimi neopredmetenimi sredstvi.
- (15) Čeprav je Avstrija v smislu splošnega napredka pri digitalizaciji uspešnejša od povprečja Unije, ne dosega ravni vodilnih inovatorov v Uniji. To zadeva uporabo in razvoj digitalnih tehnologij. Avstrijski informacijski in tehnološki sektor je razmeroma majhen in ni bil deležen enake rasti kot podobni sektorji v vodilnih državah inovatorov. Poleg tega podeželska območja nimajo povezav visoke hitrosti, kar povečuje razliko v zmogljivostih za digitalizacijo in inovacije med regijami. Precejšnje vrzeli obstajajo tudi v zvezi z digitalno infrastrukturo v šolah, kot je na primer pokritost z brezžičnimi lokalnimi omrežji. Avstrija je uvedla nekatere programe financiranja za izboljšanje visokohitrostne internetne povezanosti po vsej državi. Ponovni zagon splošne strategije Avstrije za digitalizacijo je priložnost za sprejetje ciljev in kazalnikov ter za spremljanje napredka pri potrebnih javnih in zasebnih naložbah v digitalizacijo.

---

⁸ V skladu z evropskim sistemom inovacijskih kazalnikov za leto 2018 so vodilni inovatorji: SE, DK, FI, NL, UK in LU; močne inovatorke: DE, BE, IE, AT, FR in SI.

- (16) Povečanje energijske učinkovitosti in deleža obnovljivih virov energije bi okrepilo potencial Avstrije za trajnostno rast ter prispevalo k doseganju njenih podnebnih in energijskih ciljev za leto 2030. Vendar bodo za doseg teh ciljev potrebna dodatna prizadevanja. Poleg tega so javne naložbe v raziskave in razvoj na področju okolja in energije pod povprečjem Unije. Izboljšanje energijske učinkovitosti in uporaba obnovljivih virov energije v MSP bi pripomogla k zmanjšanju porabe energije. Naložbe v prenavo stavb, proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov in trajnostno mobilnost bi lahko znatno spodbudile avstrijsko gospodarstvo. Za prehod na krožno gospodarstvo so potrebne splošna strategija in večje naložbe podjetij.
- (17) Kljub nedavnemu povečanju, ki je bilo povezano z ugodnimi gospodarskimi razmerami, Avstrija še ni uspela ponovno obuditi rasti skupne faktorske produktivnosti in prekiniti desetletnega obdobja stagnacije pri tem ključnem gonilu gospodarske rasti in konkurenčnosti. Vzводи za podporo rasti produktivnosti so povezani z digitalizacijo podjetij, rastjo podjetij in konkurenčnostjo na področju storitev. Večja avstrijska podjetja dobro napredujejo pri sprejemanju digitalnih tehnologij in poslovnih modelov, medtem ko manjša zaostajajo. Digitalizacija manjših podjetij, vključno z mikropodjetji, je še posebej pomembna, saj predstavljajo temelj avstrijskega gospodarstva. Obsežna uporaba programa „KMU Digital“ kaže na povpraševanje in zanimanje med MSP po nasvetih o digitalizaciji. Zato bi bilo treba ta program podaljšati in razširiti, v okviru splošne strategije Avstrije za digitalizacijo pa še bolj poudariti politiko digitalizacije podjetij.

- (18) V Avstriji še vedno obstajajo strukturni izzivi pri ustanavljanju in razširjanju podjetij, zlasti zelo inovativnih. Država zaostaja za primerljivimi državami članicami glede zaposlovanja v hitro rastočih inovativnih podjetjih. To kaže na potrebo po izboljšanju pogojev za razširitev inovativnih podjetij, ki jo še naprej ovirajo dejavniki, kot je manj razvita in raznolika uporaba tveganega kapitala v primerjavi z vodilnimi državami inovatorkami. Financiranje v poznejši fazi, na primer v obliki tveganega kapitala in dostopa do javnih kapitalskih trgov za rastoča podjetja, predstavlja ozko grlo. Novi segment MSP na dunajski borzi je korak v pravo smer. Hitro rastoča podjetja so ključna za širjenje novih tehnologij in poslovnih modelov, vključno z digitalnimi, ter posledično tudi za rast produktivnosti.
- (19) Avstrija ima visoke ovire za dostop ter omejevalna pravila v zvezi z opravljanjem poslovnih storitev in poklicnih dejavnosti. To vključuje posebne zahteve glede lastniškega deleža, obsežne rezervirane dejavnosti in omejitve glede multidisciplinarnih dejavnosti. Regulativne ovire, zlasti kar zadeva delovni čas trgovin, prispevajo k sorazmerno šibkemu razvoju avstrijskega maloprodajnega sektorja. Veliko upravno breme je še vedno pereča težava avstrijskih podjetij. Nadaljnja prizadevanja za zmanjšanje bremena in načrtovana ocena avstrijskega zakona o dovoljenju za poslovanje (*Gewerbeordnung*) so pomembna orodja za izboljšanje poslovnega okolja. Večja konkurenca v storitvenem sektorju bi tudi prispevala k obravnavanju izzivov, s katerimi se Avstrija sooča pri širjenju uporabe digitalnih tehnologij in poslovnih modelov.
- (20) Načrtovanje programov skladov Unije za obdobje 2021–2027 bi lahko prispevalo k odpravi nekaterih vrzeli, opredeljenih v priporočilih, zlasti na področjih iz Priloge D k poročilu o državi za leto 2019. To bi Avstriji omogočilo, da ob upoštevanju regionalnih razlik ta sredstva kar najbolje uporabi za opredeljene sektorje.

- (21) V okviru evropskega semestra za leto 2019 je Komisija izvedla izčrpno analizo ekonomske politike Avstrije in jo objavila v poročilu o državi za leto 2019. Prav tako je ocenila program stabilnosti za leto 2019, nacionalni reformni program za leto 2019 in ukrepanje po priporočilih, ki jih je Avstrija prejela v prejšnjih letih. Komisija je upoštevala pomen teh programov za vzdržno fiskalno in socialnoekonomsko politiko v Avstriji, pa tudi njihovo skladnost s pravili in smernicami Unije. To odraža potrebo po okrepitvi splošnega ekonomskega upravljanja Unije z vključitvijo prispevka na ravni Unije v prihodnje nacionalne odločitve.
- (22) Svet je ob upoštevanju te ocene preučil program stabilnosti za leto 2019 in meni⁹, da bo Avstrija po pričakovanjih izpolnila določbe Pakta za stabilnost in rast.

PRIPOROČA, da Avstrija v letih 2019 in 2020 ukrepa tako, da bo:

1. zagotovila vzdržnost zdravstvenega sistema, sistema dolgotrajne oskrbe in pokojninskega sistema, vključno s prilagoditvijo zakonsko določene upokojitvene starosti glede na podaljšanje pričakovane življenjske dobe; poenostavila in racionalizirala fiskalne odnose in pristojnosti med različnimi ravnmi države ter uskladila obveznosti glede financiranja in odhodkov;
2. preusmerila davke z dela na vire, ki so manj škodljivi za vključujočo in trajnostno rast; podprla zaposlenost žensk za polni delovni čas, vključno z izboljšanjem storitev varstva otrok, in izboljšala rezultate nizko usposobljenih oseb na trgu dela v stalnem sodelovanju s socialnimi partnerji; zvišala raven osnovnih znanj in spretnosti prikrajšanih skupin, vključno z osebami z migrantskim ozadjem;

---

⁹ V skladu s členom 5(2) Uredbe (ES) št. 1466/97.

3. ekonomsko politiko v zvezi z naložbami osredotočila na raziskave in razvoj, inovacije, digitalizacijo in vzdržnost, pri tem pa upoštevala regionalne razlike; podprla rast produktivnosti s spodbujanjem digitalizacije in rasti podjetij ter zmanjšanjem regulativnih ovir v storitvenem sektorju.

V Bruslju,

Za Svet

Predsednik
